

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

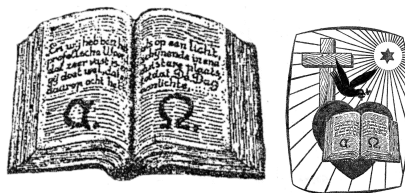
Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze zeer speciale studie (in serie) te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”.** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap (studie) door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen en bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Lezen: Lev. 23:15-22. “Dan zult gij tellen van de dag na de sabbat, van de dag waarop gij de garve van het beweegoffer gebracht hebt: zeven volle weken zullen het zijn; tot de dag na de zevende sabbat zult gij tellen, vijftig dagen; dan zult gij een nieuw spijsoffer de Here brengen.

Uit uw woonplaatsen zult gij twee beweegbroden meebrengen; uit twee tienden efa fijn meel zullen zij bereid worden, gezuurd zullen zij gebakken worden, eerstelingen voor de Here. Bij het brood zult gij zeven gave eenjarige schapen offeren en een jonge stier en twee rammen; zij zullen een brandoffer voor de Here zijn, met de bijbehorende spijsoffers en plengoffers, een vuuroffer tot een liefelijke reuk voor de Here.

Dan zult gij een geitebok ten zondoffer, en twee eenjarige schapen ten vredeoffer bereiden. En de priester zal ze bewegen, bij het brood der eerstelingen, als beweegoffer voor het aangezicht des Heren bij de twee schapen: zij zullen de Here heilig zijn, zij zijn voor de priester. Op deze zelfde dag zult gij een oproep doen uitgaan, gij zult een heilige samenkomst hebben, generlei slaafse arbeid zult gij verrichten; het is een altoosdurende inzet, in al uw woonplaatsen, voor uw geslachten.

Wanneer gij de oogst van uw land binnenhaalt, dan zult gij de rand van uw veld bij uw oogst niet geheel afmaaien, en wat van uw oogst is blijven liggen, zult gij niet oplezen; dat zult gij voor de arme en de vreemdeling laten liggen: Ik ben de Here, uw God”.

De eerste drie feesten hebben wij nu behandeld, die alle drie in de eerste maand plaats vonden van het geestelijke jaar. Nu komen wij tot het vierde feest, dat viel in de derde maand. Hier liggen zeven weken of vijftig dagen tussen en dit feest kennen wij als Pinksteren.

Maar in het Oude Testament wordt het ook genoemd het feest van de eerstelingen of ook wel het Weken feest, omdat er zeven weken tussen liggen. Voor ons is dit een zeer belangrijk feest, omdat wij daar nog steeds midden in leven.

Zo is het eerste feest vervuld geworden, ook al gaat die vervulling nog steeds door in elke zondaar, die zijn leven aan Jezus geeft. Het tweede feest van de ongezuurde broden of heilige wandel is ook vervuld en gaat ook nog door. Het derde feest is ook vervuld door de Opstanding van Jezus Christus en de zegeningen daarvan stromen ons nog steeds toe.

In dit schaduw Pinksterfeest wordt ons op wonderbare wijze de zin van Pinksteren geopenbaard. Het is belangrijk, dat wij de betekenis van dit feest goed leren kennen, want er is vandaag ontzettend veel verwarring over Pinksteren en men weet helemaal niet, wat Pinksteren eigenlijk is.

Dit Pinksterfeest is direct verbonden met het feest van de eerstelingsgarve. Want als de Here tot Mozes spreekt in **Lev. 23:9-14** over het feest van de eerstelingsgarve, dan gaat Hij meteen verder met **vers 15**: **“Dan zult gij tellen van de dag na de sabbat, van de dag waarop gij de garve van het beweegoffer gebracht hebt”.**

Zij moesten dus tellen vanaf dit feest en zoals de heilige wandel voortvloeit uit het eerste feest, zo vloeit Pinksteren voort uit de Opstanding van de Here Jezus.

Wat is eigenlijk dit Pinksterfeest? Het is niets anders dan de verlenging van het feest van de eerstelingsgarve en de voltooiing daarvan. Wat betekende in de schaduwdienst het feest van de eerstelingsgarve. Het was de eerste opbrengst van de gersten- en tarweoogst, die aan de Heer gebracht moest worden, voordat het overige mocht ingezameld worden.

Is nu de eerstelingsgarve het begin (de inwijding) van de oogst, Pinksteren is de voortzetting en de voltooiing van deze oogst. De zeven volle weken, die hier tussen liggen, de vijftig dagen, zijn zinnebeeldig het tijdperk, dat de oogst binnengehaald wordt, totdat deze voltooid is. Hierin zien wij waar Pinksteren toe dient.

Want God had nog meer voor met dit Pinksterfeest, zoals **vers 16** zegt: **“tot de dag na de zevende sabbat zult gij tellen, vijftig dagen** (Pinksteren betekent vijftig); **dan zult gij een nieuw spijsoffer de Here brengen”.**

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Zoals die eerstelingsgarve God toekwam en dat is de Eersteling van de nieuwe schepping, Jezus Christus, zo wil God aan het einde van deze oogst een nieuw spijsoffer hebben, dat voor Hem en de priester zal zijn. Wie is de priester? Het is Jezus Christus.

Uit deze oogst moet eerst voortkomen, wat voor God en voor de Hogepriester, Christus Jezus, is en dat is de Gemeente, die voortkomt uit de Opstanding van Jezus Christus. Het is een beweegoffer voor de Heer, net als de garve aan God aangeboden werd.

De twee broden, die uit de nieuwe oogst zijn, zijn voor God en de priester het spijsoffer, dat bewogen moet worden, waar **vers 20** van spreekt. **“En de priester zal ze bewegen, bij het brood der eerstelingen, als beweegoffer voor het aangezicht des Heren bij de twee schapen: zij zullen de Here heilig zijn, zij zijn voor de priester”.**

Wij zullen nu eerst zien, dat God in Pinksteren, het feest in de derde maand, drie dingen wil doen en geven. Wij weten, dat toen Jezus Christus daags na de sabbat op de eerste dag van de week opstond tussen de doden uit, precies vijftig dagen later op het Joodse Pinksterfeest, de Heilige Geest uitgestort werd.

Waarvoor? Het eerste doel is, om de hele oogst binnen te brengen, dat wil zeggen, dat de Heilige Geest dus gekomen is om zondaren tot Jezus en tot wedergeboorte te brengen. Want de nieuwe oogst moet ingezameld worden.

Ten tweede wordt van deze nieuwe oogst één deeg gemaakt, dat wil zeggen, dat Hij door de Heilige Geest van uit die wedergeborenen één Gemeente samenvoegt en hen doopt tot het ene Lichaam van Christus, het nieuwe deeg.

Het derde werk is, dat uit dit deeg de twee broden voortkomen, die aan God aangeboden worden precies op dezelfde wijze als de eerstelingsgarf. Dit betekent, dat de hele Gemeente moet opstaan tussen de doden uit en naar God gaat.

Dit is het drievoudige werk van de Heilige Geest, We leven dus nog altijd in Pinksteren, want nog steeds is de Heilige Geest aan het inzamelen en bezig de Gemeente te vormen. Maar het laatste werk heeft Hij nog niet gedaan en tot zolang blijft de Heilige Geest uitgestort op de aarde.

Deze drie geweldige dingen willen wij nu uit de Schrift gaan bezien. Tussen de eerstelingsgarf en Pinksteren zijn zeven volle sabbatten of vijftig dagen, wat in eerste instantie vervuld is, toen precies vijftig dagen na de Opstanding van Jezus, de Heilige Geest werd uitgestort.

We leven dus nog steeds in die vijftig, want die is pas werkelijk ten einde, als de hele oogst ingezameld is en de twee broden bij God gekomen zijn, waar Jezus de Hogepriester is.

Vijftig heeft dus een dubbele betekenis, want wij leven nog altijd tussen Pasen en Pinksteren, daar die inzameling nog steeds voort gaat. In eerste instantie kwam de Heilige Geest na vijftig dagen, maar als de tijd aanbreekt, die bij God allen bekend is, dan gaat de Heilige Geest van de aarde weg, want de Gemeente is tevens de tempel van de Heilige Geest.

Vanuit deze schaduwdienst vinden wij een rijke lering, waardoor alle klaar en duidelijk gaat worden. Het eerste werk van de Heilige Geest is, dat het Gods kinderen en dienstknechten bekwaam maakt om de oogst binnen te halen. Voordat wij dit zien, willen wij er nogmaals op wijzen, dat dit Pinksteren een voortzetting en voltooiing is van de eerstelingsgarf.

Met andere woorden, dat de Heilige Geest alleen kon komen, nadat Jezus Christus opgestaan was uit de doden en als Eerstelingsgarf bij God was gekomen. Pinksteren is dus een direct gevolg van Zijn Opstanding en niet van Zijn kruisdood.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Dit zien wij bevestigd in het ieuwe Testamenet in **Joh. 7:39**. **“Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was”.**

Wij zien dus, dat de Geest gekomen is, ten gevolge van de Opstanding van Jezus en Zijn verheerlijking. Dat staat ook in **Joh. 16:5-7**. **“En nu ga Ik heen tot Hem (daar gaat de Eerstelingsgarve naar God), die Mij gezonden heeft, en niemand van u vraagt Mij: Waar gaat Gij heen? Maar omdat Ik dit tot u gesproken heb, heeft droefheid uw hart vervuld. Doch Ik zeg u de waarheid: Het is beter voor u, dat Ik heenga. Want indien Ik niet heenga, kan de Trooster niet tot u komen, maar indien Ik heenga, zal Ik Hem tot u zenden”.**

Bij de vervulling in **Hand. 2:1** lezen wij: **“En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tesamen bijeen”**, en dan wordt de Heilige Geest uitgestort. De Geest is dus precies uitgestort op het Joodse Pinksterfeest. Hierin zien we weer de nauwkeurige vervulling, want zoals Jezus op het Joodse Pascha geslacht is en op de eerste dag van de week opgestaan is, zo is de Heilige Geest uitgestort op het Joodse Pinksterfeest en is dus de vervulling daarvan. Hoe wonderbaar wordt deze schaduwdienst vervuld! Hoe kon dat?

Dat vinden wij heel duidelijk in **Hand. 2**, waar Petrus vol van de Heilige Geest in **vers 32** zegt: **“Deze Jezus heeft God opgewekt (Zijn opstanding), waarvan wij allen getuigen zijn. Nu Hij dan door de rechterhand Gods verhoogd is en de belofte des Heiligen Geestes van de Vader ontvangen heeft, heeft Hij dit uitgestort, wat gij en ziet en hoort”.**

De Heilige Geest is dus uitgestort en gekomen om de hele oogst binnen te brengen, met andere woorden dat zo velen God er toe roept uit alle volken die tot het Lam komen en daardoor deel aan Christus hebben, door de Heilige Geest zullen komen tot de opstanding uit de doden, tot de hemelvaart en ingebracht worden in de heerlijkheid bij God.

Dat is het werk van de Heilige Geest nu en dit gaat heel wat dieper en is veel rijker dan men er in het algemeen over hoort spreken. Nog anders gezegd: De Heilige Geest is uitgestort om er zorg voor te dragen, dat de leden van de nieuwe schepping daar komen, waar het Hoofd reeds is. Waarom?

Het gaat niet om ons, maar het gaat er om dat wij een beweegoffer zouden zijn voor God en voor de priester, Christus. Het feest van de opstanding van Jezus Christus is het feest van de Eerstelingsgarve, want Hij is de Eersteling uit de doden en Pinksteren wordt het feest der eerstelingen genoemd (meervoud) en dat zijn allen, die na de Eerstelingsgraf binnen gehaald worden en tot de nieuwe oogst behoren.

Dit leert de Schrift ons ook in het Nieuwe Testament. Waar wij in **1 Cor. 15:20** zien, dat Christus de Eersteling is: **“Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn”.** Christus, de Eersteling.

En hoe wordt de Gemeente nu genoemd? Dat vinden wij in **Hebr. 12:22-23**. **“Maar gij (Nieuw Testamentische gelovigen) zijt genaderd tot de berg Sion, tot de stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem, en tot tienduizendtallen van engelen, en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen, die ingeschreven zijn in de hemelen”.**

De Gemeente is dat nieuwe spijsoffer voor God en voor de priester en dat moet naar de hemel. Zien wij dus in Christus de Eersteling, zo zien wij in de Gemeente de eerstelingen, of zoals zij hier genoemd worden **“de vergadering van eerstgeborenen”.**

Jacobus zegt in **hoofdstuk 1:18** wat de Gemeente is: **“Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen”.**

Pinksteren is dus het feest van de eerstelingen, zoals het in het Oude Testament genoemd wordt: Christus de Eersteling en de Gemeente de eerstelingen.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Ook in **Rom. 8:23** zien wij, dat wij als eerstelingen, de Geest als eerste gave hebben ontvangen. Laten wij het eerste werk verder onderzoeken, want daar spreekt de Here Jezus ook het eerste over, want de oogst moet binnen gehaald worden en dat zullen wij op de verschillende plaatsen in de Schrift zien.

Eerst in **Luc. 24:46-49** als Jezus na Zijn opstanding in hun midden verschijnt: **“En Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derde dage opstaan uit de doden, en dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem. Gij zijt getuigen van deze dingen. En zie, ik doe de belofte mijns Vader op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met de kracht uit den hoge”.**

In de tweede plaats vinden wij dat ook in **Marc. 16:15**. **“En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden”.**

De Here Jezus draagt hen nauwkeurig op, om uit te gaan in de gehele wereld om het evangelie aan de gehele schepping te verkondigen. Wat vinden wij hiervan nu in de schaduwdienst staan? In **Lev. 23:17** lezen wij waar het graan dat tenslotte het deeg moet vormen, vandaan moet komen, namelijk uit uw woonplaatsen. **“Uit uw woonplaatsen zult gij twee beweegbroden meebrengen; uit twee tienden efa fijn meel zullen zij bereid worden, gezuurd zullen zij gebakken worden, eerstelingen voor de Here”.**

Het moet komen uit alle woonplaatsen van deze aarde, uit alle landen, volken, talen en tongen moet de oogst komen, die voor God zal zijn.

Wat wij ook vinden in **Hand. 15:13-14**. **“En nadat dezen uitgesproken waren (dit waren Paulus en Barnabas), nam Jacobus het woord en zeide: Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam (dit is de Gemeente, het nieuwe spijsoffer) uit de heidenen te vergaderen”.** Zij worden vergaderd uit alle heidenen en pas daarna zal Jezus wederkomen.

Verder zegt Jezus in **Marc. 16:20**. **“Als teken zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden. De Here (Jezus) dan werd, nadat Hij tot hen gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhands Gods. Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden”.**

De Heer draagt hen op om uit te gaan en het evangelie te verkondigen, maar voordat zij konden uitgaan, moesten zij wachten, totdat zij de Heilige Geest ontvangen hadden. Want deze Geest doet het door hen, het is het werk van de Heilige Geest, die de oogst inzamelt in verband met deze evangelie verkondiging.

Om deze oogst binnen te krijgen, werkt God mee met tekenen, wonderen en krachten door de Heilige Geest. Deze wonderen en tekenen zijn dus in de eerste plaats bestemd om de oogst binnen te halen, maar niet om het deeg klaar te maken.

Wij zien dan ook, dat overal waar de apostelen heen gingen, deze krachten gebeurden. Het begon op de Pinksterdag, toen vele volken vergaderd waren en in hun eigen taal de grote werken Gods hoorden verkondigen, want God wil Zijn oogst binnen hebben.

Dit vinden wij ook overal vermeld in de Handelingen, onder andere in **Hand. 4:29**, waar zij bidden voor hun apostolische gave: **“En nu, Here, let op hun dreigingen en geef uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid uw woord te spreken (het gaat hier niet om de verkondiging van het Woord in de Gemeente, maar om het redden van zondaren daar buiten), doordat Gij uw hand uitstrekt tot genezing, en dat tekenen en wonderen geschieden door de naam van uw heilige knecht Jezus”.**

En in **Hand. 8:5** lezen wij daarover: **“En Filippus daalde af naar de stad van Samaria en predikte hun de Christus. En toen de schare Filippus hoorden en de tekenen zagen, die hij deed, hielden zij zich eenparig aan hetgeen door**

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

hem gezegd werd. Want van velen, die onreine geesten hadden, gingen deze onder luid geroep uit en vele verlamden en kreupelen werden genezen; en er kwam grote blijdschap in die stad”.

Deze wonderen en tekenen staan altijd in verband met het binnenkomen van de oogst. En in **Hand. 14:3** lezen wij: *“Zij verkeerden daar dan geruime tijd, vrijmoedig sprekende in vertrouwen op de Here, die getuigenis gaf aan het woord zijner genade en tekenen en wonderen door hun handen deden geschieden”.*

De Heer gaf dus mede getuigenis aan het Woord en dat vinden wij ook in Hand. 19, als Paulus in de afgodische stad Efeze komt. Daar was het heiligdom van de godin Artemis en de hele stad lag onder duivelse occulte machten. En er werd grote afgoderij bedreven, want er staat, dat de hele wereld haar hulde bewees als de koningin des hemels. Artemis is nog altijd niet dood maar leeft nu voort onder de naam Maria.

In vers 11 staat: *“En God deed buitengewone krachten door de handen van Paulus, zodat ook zweetdoeken of gordeldoeken van zijn lichaam aan de zieken gebracht werden en hun kwalen van hen weken en de boze geesten uitvoeren”.*

Zo lezen wij dat overal, waar deze apostelen kwamen, altijd deze apostolische krachten geschieden, opdat de oogst binnen zou komen en om het rijk der duisternis te doorbreken; want die zielen zaten geketend in de macht van de duivel en konden niet tot geloof komen.

Daarom moesten zij bevrijd worden en dan kon God Zijn oogst binnenhalen, die Hij op het oog had. Dit was Gods werk door de Heilige Geest, waarvan wij lezen in **Rom. 15:18-19**. *“Want ik zal het niet wagen van iets anders te spreken dan van hetgeen Christus door mij bewerkt heeft, om heidenen tot gehoorzaamheid te brengen door woord en daad, door kracht van tekenen en wonderen, door de kracht des Geestes. Zo heb ik, van Jeruzalem uit rondreizende tot Illyrië toe, de prediking van het Evangelie van Christus volbracht”.*

De oogst moet binnenkomen. Steeds zien wij, dat deze tekenen en wonderen in verband staan met zielen, die nog gered moeten worden en nog in de macht van de duisternis zitten. Wij zien dus, dat het eerste werk van de Heilige Geest in deze genade tijd is, om de oogst binnen te halen.

Maar wij zien nu, dat hieraan een eind gaat komen. Toen kort geleden een zendeling in ons midden iets vertelde over haar werk in Afrika, kreeg ik grote bewondering voor zulke moedige vrouwen en mannen, die daar met inzet van heel hun leven, alles er voor over hebben, om het evangelie te verkondigen aan heidenen, waarvoor wij God niet genoeg kunnen danken.

Daarbij ben ik ook gaan zien, dat God Zijn Woord niet meer bevestigt. Wat moeten deze mensen ontzettend worstelen, en hoeveel jaren duurt het, voor men iets van die taal kent.

Maar op die Pinksterdag sprak men direct in talen, die God hen ingaf door Zijn Geest, opdat deze mensen dadelijk bereikt zouden worden.

Wij hebben onder andere gehoord hoe na veel moeite een man tot Christus kwam en kort daarop weer door demonische machten bezet werd en tot hun oude heidense gewoonte terugkeerde. In de Handelingen echter lezen wij, hoe de Heilige Geest door de apostelen de demonen er uit wierp. Maar in deze tijd horen wij, hoe de zendingen zelf weten, dat zij onder steeds moeilijker wordende omstandigheden moeten werken.

Wat zien wij hieruit? Wij zien dat de deur dicht gaat in heel Azië, Afrika en de landen van Zuid Amerika. De zendingen zelf weten, dat zij op een vulkaan leven. Ligt dit aan deze broeders en zusters? Neen, al hoort men vandaag wel eens zeggen, dat er tekenen en wonderen gebeuren.

Maar dat hebben zij niet in de hand, want als God wil, dat daar een oogst komt, dan bewerkt Hij dat, maar als dat niet gebeurt, dan ligt dat niet aan deze broeders en zusters. Hebben deze mensen dan geen geloof?

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Ja, want uit hun werken wordt hun geloof getoond, want dat doen jonge mannen en vrouwen niet zo maar om alles op te geven en daar in een hut bij inboorlingen te gaan slapen op de grond, waar zij geen ogenblik rust krijgen.

Het is wel heel bedroevend, als men dergelijke conclusies durft te trekken, door te zeggen, dat zulke zendingen niet gedoopt zijn met de Heilige Geest of iets dergelijks. Wij weten, dat de Heilige Geest is uitgestort en dat God meewerkt door Zijn werk te bevestigen met tekenen en wonderen.

Maar, waar God dit nu niet meer doet, is dit voor ons een teken dat de oogst bijna binnen is en dat God een einde gaat maken met het binnenhalen ervan. Vandaag doet men net alsof het van ons afhangt, maar wij moeten gaan verstaan wat God ons in Pinksteren geeft.

Dacht u, dat de negers van donker Afrika meer door demonische machten bezeten zijn, dan in de plaats waar Filippus kwam? Maar als Filippus in Samaria komt, gaan de demonen onder groot geschreeuw op de vlucht, worden de zieken genezen en lopen de lammen. Daar was geen belemmering, want de Heilige Geest begon daar de oogst binnen te halen.

Maar moeten wij dan nu deze mensen rustig los laten en laten omkomen? Neen, dank God voor de laatsten, die nog binnen zullen komen, maar het is nu de afsluiting van deze oogst, de tarwe- en gersteoogst, de Gemeente.

Daarachter komt nóg een grote oogst, de vruchtenoogst. Al deze heidenen wachten, evenals Europa, waar ook nog veel heidendom is, op de komende feesten, die niet het werk en de opdracht voor de Gemeente zijn voor nu, want daarvoor is de Heilige Geest niet uitgestort.

Nu is de Heilige Geest uitgestort om de gerste- en tarweoogst binnen te halen, de eerstelingen uit alle woonplaatsen, zoals wij ook lezen in **Hand. 15. “hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen”.**

Als dat gebeurd is, gaat God nog een grote tweede oogstfeest geven en hiervoor zal door de Heilige Geest het wedergeboren Israël gebruikt worden, zoals God van voor de grondlegging dat bestemd heeft. Een derde deel van het overblijfsel van Israël wordt een zendingsvolk, want tweederde blijft onbekeerbaar. Eén derde deel komt door de grote verdrukking tot bekering en tot wedergeboorte, als Jezus uit de hemel op aarde komt, en dat deel zal dan uit vele Paulussen bestaan.

Eén Paulus kon door God gebruikt worden om in korte tijd de toenmalige wereld te bekeren en overal Christengemeenten te stichten. Daarom noemt Paulus zichzelf een ontijdig geborene, want hij, die als Jood niet door het evangelie bereikt kon worden, kwam tot bekering toen Jezus uit de hemel kwam en dat is dus ook bestemd voor Israël, dat niet door de prediking van het evangelie door de Gemeente tot wedergeboorte kan komen, want het blijft verhard tot het einde.

Dat wil zeggen totdat Jezus uit de hemel komt en zij zullen zien, in Wie zij gestoken hebben. Paulus was dus op een heel andere wijze tot wedergeboorte gekomen dan wij allen, die tot de Gemeente van Christus behoren. Wij komen tot geloof in Christus door de prediking van het evangelie, door het Woord der waarheid en op geen andere wijze.

Paulus kwam tot wedergeboorte doordat Jezus uit de hemel verscheen en tot hem zeide in Hand. 9:4b. *“Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?”* Dan zegt hij: *“Wie zijt Gij, Here?”* Israël zal Hem zien zoals Saulus Hem zag op de weg naar Damascus.

Saulus is dus voor die tijd tot geboorte gekomen, want hij had pas tot geboorte moeten komen wanneer Jezus straks komt voor Israël. Waarom kwam Saulus tot wedergeboorte? **Hand. 9:15. “Ga, want deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en (de) kinderen Israëls”.**

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Als Jezus straks komt met Zijn Gemeente, zal Israël zien, in Wie het gestoken heeft en tot berouw komen; dan wordt het een volk van Paulussen, die als zendelingen uitgaan. En die zullen de werelddoogst inbrengen. Dat is dus niet de opgave van nu.

Nu is de Heilige Geest uitgestort, opdat voor God een nieuw spijsoffer gemaakt zal worden, de Gemeente, de eerstelingen die het Lichaam van Zijn Zoon zijn, opdat Christus straks met die Gemeente op aarde zal komen en door Israël aan de volken nog het evangelie in al zijn volheid verkondigd zal krijgen.

Daarom is het voor ons een grote sprake en wie een oor heeft die hore, want als overal voor de zending de deuren dichtgaan en de zending die er nog is praktisch niets meer bereiken kan, zien wij, dat deze oogst ten-einde loopt.

Van een broeder weet ik het ook, die jarenlang in Bolivia woonde en veel zendelingen, die onder de Indianen werkten, in zijn huis ontvangen heeft, hoorde ik, hoe zij allemaal terug kwamen en zeiden dat zij niets meer konden doen en geloofden, dat zij moesten wachten totdat de Heer wederkomt. Het wordt een afgesloten zaak.

Maar laten wij nu vooral voor onze broeders en zusters op de zendingvelden bidden, want meer dan ooit zullen zij het nodig hebben. We zien dus, dat de taak van de Heilige Geest nu is om enkelen tot Zich te vergaderen als de eerstelingen van de nieuwe oogst en dit zijn allen, die in Christus wedergeboren worden.

In de Evangelie vinden we dezelfde volgorde. Eerst spreekt Jezus op verschillende plaatsen, dat de Heilige Geest zal komen om hen te bekwamen, opdat zij Zijn getuigen kunnen zijn.

In **Hand. 1:6** vragen zij aan de Heer, of Hij in deze tijd het koningschap over Israël zal herstellen en dan zegt Hij in **vers 7** en **8**. **“Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft, maar gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde”.**

We zien hieruit, dat het eerste werk van de Heilige Geest het binnen halen van de oogst is van heel de aarde. Dit gebeurt dan ook direct, want in Hand. 2 is de Heilige Geest uitgestort en het gevolg daarvan is, dat de apostelen, vol van de Heilige Geest de boodschap van het evangelie brengen, bekwaam gemaakt door die Heilige Geest.

Dan staat er in **vers 41**. **“Zij dan, die Zijn Woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd”.** Enkele dagen later weer vijf duizend, en zo gaat het door. En we hebben gezien dat God daartoe medewerkte met tekenen, wonderen en krachten, om het rijk der duisternis te doorbreken.

Nu komen wij tot het tweede werk van de Heilige Geest en dat is, om al de nieuw geborenen in Christus door het Woord van God, samen te voegen tot één deeg.

Jezus kondigt dit aan in **Hand. 1:5**. **“Want Johannes doopte met water, maar gij zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze”.**

De vertaling spreekt van gedoopt worden **met** de Heilige Geest, maar in de grondtekst staat **in** de Heilige Geest.

Waarom dient deze doop in de Heilige Geest? Dat zegt de Schrift ons heel duidelijk in **1 Cor. 12:13**. **“want door één Geest zijn wij allen (alle Nieuw Testamentische gelovigen in de Heer) tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt”.**

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Voor de Pinksterdag waren er al wedergeborenen, want toen Jezus opgestaan was uit de doden, kwam Hij in het midden van Zijn discipelen en blies Hij op hen (**Joh. 20:22. “En na dit gezegd te hebben, blies Hij op hen en zeide tot hen: Ontvangt de Heilige Geest”**) waarmee zij de Geest van het nieuwe leven ontvingen.

Er waren dus al wedergeborenen, maar zij waren leden, die nog los van elkander stonden, al waren zij wel Nieuw Testamentische gelovigen en behoorden zij ook al tot de nieuwe oogst.

Toen nu het feest van Pinksteren in eerste instantie vervuld werd - want de Heer vervult dit nu nog steeds - waren de honderd twintig gelovigen tot één Lichaam gedoopt. Zo was dus die Pinksterdag de geboorte van de Gemeente, als het Lichaam van Christus. Zo werden de honderd twintig wedergeborenen gedoopt tot één Lichaam en toen op die Pinksterdag drie duizend zielen ook tot wedergeboorte kwamen, werden zij in datzelfde Lichaam ingevoerd. De doop in de Heilige Geest heeft dus maar eenmaal plaats gevonden bij het begin.

Alleen in **Hand. 10** lezen wij, dat Hij de eerstelingen uit de heidenen als het ware een nieuwe uitstorting gaf; dit moest de Heer doen omdat de Joden dachten dat dit heil alleen voor hen was en dat de heidenen aan die heerlijkheid geen deel hadden.

Hand. 10:45-47. “En al de gelovigen uit de besnijdenis, die met Petrus waren medegekomen, stonden verbaasd, dat de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort, want zij hoorden hen spreken in tongen en God grootmaken. Toen merkte Petrus op: Zou iemand het water kunnen weren, om dezen te dopen, die evenals wij de heilige Geest hebben ontvangen”?

God heeft het zo bewerkt, dat als Petrus bij Cornelius komt, de Heilige Geest op allen valt, die het horen, terwijl hij nog spreekt en Petrus zegt, dat het op dezelfde wijze was als in het begin. **Hand. 11:15 en 17. “En toen ik begonnen was te spreken, viel de Heilige Geest op hen, evenals in het begin ook op ons. En ik herinnerde mij het woord des Heren, hoe Hij zeide: Johannes doopte wel met water, maar gij zult met de heilige Geest gedoopt worden. Indien nu God hun op volkomen gelijke wijze als ons de gave heeft gegeven op het geloof in de Here Jezus Christus, hoe zou ik dan bij machte geweest zijn God tegen te houden”?**

Zo werden ook Cornelius en allen die daar waren tot één Lichaam gedoopt, tot één deeg, maar daaruit kwamen twee broden, één uit de Joden en één uit de heidenen die samen het beweegoffer zijn voor God en voor de Priester. Daarna spreekt de Schrift nergens meer van een doop in de Heilige Geest, want dat is toen vervuld. Wel moet de gelovige de Heilige Geest ontvangen als hij tot bekering gekomen is.

In **Hand. 2:38** zegt Petrus. **“Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heilige Geestes ontvangen”.** De doop in de Heilige Geest vindt niet meer plaats, want dat is reeds met het Lichaam gebeurd.

Toen op de Pinksterdag de Heilige Geest uitgestort werd, ondergingen de gelovigen drie dingen. Ten eerste ontvingen zij ieder persoonlijk de Heilige Geest, die in hen kwam wonen.

Ten tweede werden zij allen ook vervuld met de Heilige Geest, wat ook persoonlijk is, maar ten derde werden zij met elkaar gedoopt in de Heilige Geest tot één Lichaam.

En wat zien wij nu in de praktijk? Wij zien niet alleen, dat de Heilige Geest de oogst binnen haalt, want drie duizend zielen werden die dag toegevoegd, maar wij lezen ook in **vers 44: “En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk”.**

Er was een wonderbare eenheid die wij ook vinden in **Hand. 4:32. “En de menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren, was één van hart en ziel, en ook niet één zeide, dat iets van hetgeen hij bezat zijn persoonlijk eigendom was, doch zij hadden alles gemeenschappelijk”** Want zij waren tot één Lichaam (één deeg) gedoopt en dat is het werk van de Heilige Geest.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Nu gaan we terug naar de schaduwdienst, waardoor wij de vervulling beter leren verstaan. Hoe moesten de graankorrels van de nieuwe oogst tot deeg worden. Die korrels moesten eerst verbroken en verbrijzeld worden tot meel, dat vermengd met water tot deeg moest worden samengevoegd.

Zo moeten de Nieuw Testamentische gelovigen met het water van het Woord samen gebracht en gekneed worden, opdat het één geheel wordt.

Dit bidt Jezus in het Hoge priesterlijk gebed in Joh. 17:20. **“En Ik bid niet alleen voor dezen (de eerste apostelen), maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn”.** Door de apostolische leer worden alle gelovigen samengevoegd tot één meel en straks tot één brood.

Wat is het resultaat? Dat staat in 1 Joh. 1:3. **“hetgeen wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u, opdat ook gij met ons gemeenschap zoudt hebben. En onze gemeenschap is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus”.**

Dit is het volle heil dat God bewerkt, bovendien die wonderbare eenheid. In Kol. 2:2-3 staat dan ook: **“opdat hun harten getroost en zij in de liefde verenigd worden tot alle rijkdom van een volledig inzicht, en zij het geheimenis Gods mogen kennen, Christus, in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn”.**

Zij bleven dan ook volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden Hand. 1:42. **“En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden”.**

Er is nog iets, dat ons tot die wonderbare eenheid brengt en dat is eigenlijk het voornaamste. Waarom bewerkt de verkondiging van het volle geheimenis die eenheid? Omdat zij daardoor de volle Christus deelachtig gaan worden en door Hem Zijn leven - dat is het leven van God zelf - zodat zij allen met Zijn leven vervuld zijn en dat is de eenheid.

Dit vinden wij ook in Joh.17:22: **“En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn”.**

Welke heerlijkheid is dat? Zijn dat de gaven en diensten? Neen, de heerlijkheid bestaat uit het Leven Gods, waaruit alle gaven, krachten en diensten voortvloeien. Dat wonderbaar leven, dat in de Vader is, is een levenseenheid, want de Gemeente is geen organisatie, maar een levensorganisme.

Waarom is ons lichaam een wonderbare eenheid? Omdat het een levensorganisme is, dat onder één hoofd is, en het leven en de geest van het hoofd is in al de leden en doordrenkt ze allen. Dat is de heerlijkheid en dan is de eenheid daar. Want die moet niet georganiseerd worden, waar men vandaag de dag zo hard mee bezig is.

Maar het gaat om hetgeen, dat door de Geest bewerkt wordt, want daarvoor is de Geest ook uitgestort. Waarom zien wij er dan zo weinig van. Omdat de meeste gelovigen niet verder gekomen zijn dan de bekering en hun meestal een evangelie gepredikt wordt van de eerste beginselen.

Maar het gaat om de diepte van de apostolische leer, de volle rijkdommen Gods en waar dát verkondigd wordt, dààr zien wij vanzelf die wonderbare gemeenschap groeien.

Dan krijgen wij dat nieuwe leven en dat is niet iets, wat wij met moeite en inspanning moeten verwerven, maar het is er het gevolg van.

Er is echter één ding, waar wij aan moeten gehoorzamen; wij moeten blijven bij de leer van de apostelen, volharden in de gemeenschap, in het breken van het brood (avondmaalsviering in de Gemeente) en in de gebeden.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Dan wordt het vanzelf bewerkt door Gods Geest. Daar spreekt Johannes van in **1 Joh. 1:7**. **“maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonden”.**

Nu geeft de Heilige Geest voor de eenheid van het lichaam ook gaven, maar niet om verdeeldheid te wekken, maar om juist de eenheid te bevorderen. In **1 Kor. 12:4** lezen wij. **“Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in bedieningen, maar het is dezelfde Here; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt. Maar aan een ieder wordt de openbaring van de Geest gegeven tot welzijn van allen”.**

En tenslotte lezen wij nog in **vers 11**. **“Doch dit alles werkt één en dezelfde Geest, die een ieder in het bijzonder toedeelt, gelijk Hij wil”.** Wij moeten slechts één ding en dat is: ons onderwerpen aan Gods wil, om dat Lichaam te gaan vormen.

Als wij hier gemeenschap hebben met elkaar en een broeder heeft een geestesgave gekregen, dan heb ik die gave ook, want hij heeft die ontvangen ten behoeve van het Lichaam. Dit is de eenheid van het Lichaam.

De geestesgaven heeft God voor het Lichaam gegeven en niet aan één lid, zoals wij hier duidelijk lezen in **vers 17 en 18**. **“Als het lichaam geheel en al oog was, waar bleef het gehoor? Als het geheel en al gehoor was, waar bleef de reuk?”**

Nu heeft God echter de leden, elk in het bijzonder, hun plaats in het lichaam aangewezen, zoals Hij heeft gewild. **En vers 20 en 21 zeggen: “Maar nu zijn er wel vele leden, doch slechts één lichaam. En het oog kan niet zeggen tot de hand: ik heb u niet nodig, of ook het hoofd tot de voeten; ik heb u niet nodig”.**

En in **vers 25** staat: **“opdat er geen verdeeldheid in het lichaam zou zijn, maar de leden gelijkelijk voor elkander zouden zorgen”.** En **vers 27**. **“Gij nu zijt het lichaam van Christus en een ieder voor zijn deel leden”.**

Zo is de één niet meer dan de ander, maar de gave zijn erom elkander te dienen, op te bouwen en te stichten; dan hebben wij de gemeenschap der heiligen, waarin wij samen kunnen vatten, hoe groot de lengte, breedte, hoogte en diepte is. Alleen kunnen wij dit niet gaan verstaan, maar daar hebben wij de broeders en zusters voor nodig. Hoe wonderbaar heeft de Heer dit gewild!

Nu komen wij nog tot iets belangrijks en wel de offerranden die God daarbij ingesteld heeft, dus verplicht waren. In **Lev. 23:17** vinden wij: **“Uit uw woonplaatsen zult gij twee beweegbroden meebrengen; uit twee tiende efa fijn meel zullen zij bereid worden, gezuurd zullen zij gebakken worden, eerstelingen voor de HERE”.**

Wij hebben gezien bij het feest van de ongezuurde broden dat het zuurdesem het beeld is van de zonde, slechtheid van de oude mens, van valse leringen en dat daarom nooit zuurdeeg op het altaar mocht komen en ook niet in het spijsoffer bij de eerstelingsgarf, dat wel met olie overgoten moest worden. Maar hier vinden wij, dat deze twee broden gezuurd gebakken moest worden. Is dat niet zeer begrijpelijk?

De eerstelingsgarf is Jezus Christus en Hij is zonder zonde, de Heilige, de volmaakte Mens. Maar de nieuwe oogst, die nu ingezameld wordt, bestaat wel uit wedergeboren mensen maar die wonen hier nog in het oude, zondige lichaam. Elke dag hebben wij de reiniging nodig. De innerlijke mens is wel vernieuwd, want wij hebben een nieuwe Geest ontvangen; de ziel is gereinigd maar wij zitten nog in een lichaam, waar de zonde nog in woont.

Het lichaam is nog niet vernieuwd en is dus nog van de oude Adam en ondanks het feit, dat wij nog in dit lichaam van de zonde wonen, gaat God daar al een spijsoffer van maken. Wij zien hierin dus, dat de gelovigen niet absoluut zonder zonde zijn, want dit weten wij van onszelf ook wel, maar toch moet het een spijsoffer worden, een liefelijke reuk voor de Here. Hoe kan dit, al wij nog in zo'n zondig lichaam zitten?

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Laten wij goed horen wat er staat, dan zien wij weer een nieuwe werking van de Heilige Geest. **“Uit uw woonplaatsen zult gij twee beweegbroden meebrengen; uit twee tiende efa fijn meel** (het nieuwe leven van Christus, dat in ons is) **zullen zij bereid worden, gezuurd zullen zij gebakken worden”.**

Zuurdesem is bedorven meel en zodra het in het deeg komt, doet het zijn werking en steekt alles aan, maar zodra het deeg in het vuur gebracht wordt, wordt de werking van het zuurdeeg tenietgedaan. Zuurdeeg werkt zolang het niet in het vuur gebracht is, maar als het brood eenmaal in het vuur gekomen is, houdt het rijzen op. De werking van het zuurdeeg is dan opgehouden. Wat is het vuur?

Het is het vuur van Gods Geest, opdat wij toch een lieflijk spijsoffer worden, dat wil zeggen dat de zonde er nog wel in zit, maar kan zijn vernielend werk niet doen, als wij maar vol van de Heilige Geest blijven.

Nu gaan wij begrijpen, dat deze broden gebakken moesten zijn. Overal, waar de Gemeente niet in dit vuur komt, heeft het zuurdeeg nog de overhand en blijft zijn werking doen. Dat betekent; een gemeente die niet werkelijk vervuld is met de Heilige Geest, daar blijft het zuurdesem zijn werk doen.

De discipelen waren wedergeboren maar er was nog twist en tweedracht onder hen, zoals wij dat vandaag onder de kinderen Gods ook vinden. Het ging erom wie van hen wel de meeste was, want de één wilde aan Zijn rechterhand en de ander aan Zijn linkerhand zitten, als Hij in Zijn Koninkrijk gekomen zou zijn. De anderen konden dan wel een lager plaatsje krijgen en dit is ook tegenwoordig nog hetzelfde.

Wat zien wij nog een zuurdesem onder die discipelen, maar zodra de Heilige Geest was uitgestort hebben ze alles gemeenschappelijk en niemand zei meer dat iets van hemzelf was. Er was ook geen vraag meer, wie van hen wel de meeste was, want zij wilden allemaal graag de minste zijn. Als zij opstaan, dan staan alle twaalf gelijk op.

Het vuur van de Geest geeft ons overwinning over de inwonende zonden. Wordt daarom vurig van Geest en vervuld met de Geest! **Rom. 8:2** zegt: **“Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt, van de wet der zonde en des doods”.**

In ons lichaam is nog de wet der zonde en des doods, maar als wij vol worden van de Heilige Geest, dan komt er een nieuwe wet in ons en dat is de wet van de Geest des levens die niet zondigen kan. Deze wet des levens neemt dan de overhand en neutraliseert de wet der zonde.

Een goed voorbeeld is iemand, die in volle zee moet verdrinken, daar hij onderhevig is aan de wet van de zwaartekracht van de aarde en al spant hij zich nog zo in, hij zal het toch moeten opgeven en naar beneden zinken. Maar als deze man nu in een reddingsboei gaat liggen, dan blijft hij gewoon drijven, omdat in deze reddingsboeien een andere wet heerst, de wet van het soortelijke gewicht.

Deze reddingsboei kan niet zinken. Wat moet deze man nu doen? Hij moet zich eenvoudig toevertrouwen aan de reddingsboei en zich daaraan overgeven. Dat wil niet zeggen dat die wet van de zwaartekracht weg is, want die blijft, maar wordt opgeheven door een wet die sterker is, die nu ook in zijn lichaam werkt. Door zich gehoorzaam toe te vertrouwen aan die reddingsboei, blijft hij drijven en niet door eigen inspanning.

Dit is het beeld van de gelovige. Want in ons lichaam is de wet der zonde en des doods en hoe meer wij daar tegen strijden en vechten, des te meer zullen wij de nederlaag lijden en des te eerder zullen wij wegzinken.

Daarom zegt God in **Zach. 4:6**. **“niet door kracht noch door geweld, maar door mijn Geest”.** In de Geest van God is een andere wet die niet zondigen kan, want daar in is het leven van God en als dit leven van God door de Heilige Geest ons vervult, worden wij daardoor de wet der zonden de baas, niet door ons zelf, maar door Hem.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Het Woord zegt verder in **Rom. 8:12**. **“Derhalve, broeders, zijn wij schuldenaar, maar niet van het vlees, om naar het vlees te leven. Want indien gij naar het vlees leeft (naar de oude mens), zult gij sterven; maar indien gij door de Geest (niet door eigen kracht) de werking des lichaams doodt, zult gij leven”.**

Het is het vuur van God, dat de werking van het zuurdeeg doet ophouden. Daarom zegt Jezus: **“Blijft in Mij”**, en laten wij vervuld blijven met Zijn Geest, want dan hebben wij overwinning.

Als u gezondigd hebt, belijdt het dan direct en het bloed van Jezus reinigt ons van alle zonde. Het is ons nu wel duidelijk, waarom het een gezuurd brood is. Anders zouden wij voor God niet aangenaam zijn.

Daarom lezen wij in **Lev. 23** over de offers, dat bij de eerstelingsgarf geen zondoffer gebracht moest worden, want Christus heeft geen zonde gekend; maar de Gemeente wel, zoals **vers 19** zegt: **“Dan zult gij een geitebok ten zondoffer, en twee eenjarige schapen ten vredeoffer bereiden”.**

Dit betekent dat wij nog voortdurend de reiniging nodig hebben, zolang wij in dit lichaam zijn. Wat moet er als brandoffer zijn? Dat staat in **vers 18**. **“Bij het brood zult gij zeven gave eenjarige schapen offeren”.**

Bij de eerstelingsgarve moest een eenjarig schaap ten brandoffer gebracht worden, dit is het beeld van het Lam. Maar bij de Gemeente, het feest der eerstelingen, vinden wij niet één, maar zeven gave eenjarige schapen.

Wij zien hier het Lam in een zevenvoud, of anders gezegd: dit Lam heeft Zich vermenigvuldigd. Ja, dat is de Gemeente, die de vermenigvuldiging is van Christus. Dit staat ook in **Ef. 1:22-23**. **“En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt”.**

Het woord, dat hier in de grondtekst staat en wat vertaald is met vervuld kunnen wij ook vertalen met vermenigvuldigd. De Gemeente is de vermenigvuldiging van Christus, want wij zijn immers leden van Zijn opstandingslichaam. Zo heeft Christus Zich als het ware vermenigvuldigd in ieder van Zijn gelovigen.

Wij worden immers veranderd naar Zijn beeld, zodat wij niet meer leven, maar Christus in ons leeft. Paulus zegt in **Gal. 2:20**. **“Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leeft ik, (dat is), niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij”.**

Daarom zien wij bij Pinksteren zeven eenjarige lammeren, want zeven is immers het getal van Gods totaliteit, en wij zien hierin, dat het Lam in de Gemeente tot een volheid gekomen is. Hij heeft Zich kunnen vermenigvuldigen in de Gemeente en dit is voor God een heerlijk spijsoffer geworden.

Nu willen wij nog enkele andere dingen zien. In **Deutr. 16:9** wordt ons ook het Pinksterfeest bekend gemaakt: **“Zeven weken zult gij tellen: van dat de sikkel voor het eerst in het staande koren geslagen wordt, zult gij zeven weken beginnen te tellen. Dan zult gij het feest der weken (Pinksteren) vieren ter ere van de HERE, uw God, naar de mate van de gaven, die gij vrijwillig geven zult, naar dat de HERE, uw God, u gezegend heeft”.**

Behalve de verplichte offers, die bij het beweegoffer (de twee broden) aan God gebracht moesten worden, mochten zij nu ook vrijwillig Hem offers brengen naar de mate dat God hen gezegend had. Zo is het ook bij de Gemeente, want de Geest en de liefde van God dringt ons hiertoe, daar de Nieuw Testamentische Gemeente het Lichaam van Christus, een priesterschap is.

Zo staat het ook in **1 Petr.2:5**. **“en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus”.** Priesters moeten offers brengen, want een priester zonder offer is geen priester.

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten, zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

Nu hebben wij gezien, dat er bij Pinksteren verplichte offers zijn. Wat moeten wij als eerste gaan offeren? Dit zegt **Rom 12:1**. *“Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheid Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer; dit is uw redelijke eredienst”.*

Als wij van Hem zijn, moeten wij ook geheel ons lichaam als een brandoffer Hem ter beschikking stellen met al de krachten en gaven, want het is van Hem. Daarnaast mogen wij ook nog vrijwillige offers brengen naar mate de Here ons gezegend heeft in onze aardse of in onze geestelijke goederen.

Deze offers zijn voor God aangenaam. Dit vinden wij in **Fil. 4:16**. *“Want ook te Tessalonica hebt gij mij een en andermaal ondersteuning gezonden. Niet, dat het mij om de gave te doen zou zijn, maar het is mij te doen om de opbrengst, die als een tegoed op uw rekening aangroeit”.*

Alles wat wij de Heer geven, is niet weg, maar komt op onze hemelse bankrekening. Maar houden wij het voor ons zelf, dan is het verloren geld. Dan zegt hij in **vers 18**: *“Nu is alles voldaan en ik ben rijkelijk voorzien; alles is aangezuiverd, nu ik van Epafroditus het door u gezondene ontvangen heb, een wielriekend, een aangenaam, Gode welgevallig offer”.* Pinksteren maakt offerwaardig.

In **Lev. 23** lezen wij ook nog, dat zij niet helemaal de rand van het veld mochten afmaaien en niet alles oplezen, om dit te laten liggen voor de armen en de vreemdelingen. Dit vinden wij ook in **Hebr. 13:15** en **16**. *“Laten wij dan door Hem Gode voortdurend een loffer brengen, namelijk de vrucht onze lippen, die zijn naam belijden. En vergeet de weldadigheid en de mededeelzaamheid niet, want in zulke offers heeft God een welgevallen”.*

En in **Deut. 16:11**. *“gij zult u verheugen voor het aangezicht van de HERE, uw God, gij met uw zoon en uw dochter,”.* Met Pinksteren zullen wij ons verheugen voor Zijn aangezicht, want het is het feest, dat wij blij zullen zijn.

Dit vinden wij niet bij Pasen vermeld, want daar willen wij overdenken, wat het gekost heeft; maar met Pinksteren zullen wij niet alleen vol worden van de Heilige Geest, maar ook vol van blijdschap. In **Hand. 13:52** lezen wij: *“en de discipelen werden vervuld met blijdschap en met de Heilige Geest”.*

Pinksteren geeft blijdschap, omdat wij zullen gedenken, dat wij geen slaven maar verlost zijn en kinderen Gods. Pinksteren bewerkt het inzamelen van de oogst, dat wil zeggen dat de eenheid van de Gemeente daar zal zijn. Het werk van de Heilige Geest zal hier pas zijn einde krijgen, als de beide broden tot God gebracht worden.

Hetgeen met de Eerstelingsgarf begonnen is, die opstond uit de doden, zo zullen ook de eerstelingen opstaan uit de doden, ten hemel varen, en met hun Heer verenigd voor Gods aangezicht komen, waarmee Pinksteren pas ten einde is.

Wij leven dus nog altijd in Pinksteren en nog steeds is de Heilige Geest met Zijn heerlijke werk bezig om ons Zijn volheid te geven. De volheid van de Heilige Geest, die dan in de Gemeente woont, wordt verwijderd, als Jezus Christus Zijn Gemeente weghaalt.

Hier zien wij dus heel nadrukkelijk, dat de Gemeente nooit door de grote verdrukking kan gaan, om de eenvoudige reden, dat die grote verdrukking niet kan komen, zolang de Gemeente hier is, want de Heilige Geest in haar, is de weerhoudende macht, zoals het staat in **2 Tess. 2:7**. *“Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; (wacht) slechts totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is”.*

Als Christus komt, zal de Geest in ons tot zo'n laaiend vuur worden, dat in minder dan een seconde dit sterfelijke lichaam veranderd zal worden in een onsterfelijk lichaam. In dit wonderbare vuur kan geen zonde meer zijn.

Wanneer werd de Gemeente geboren? Toen Israël verworpen werd. Wanneer zal de Gemeente klaar zijn? Op het ogenblik, dat God weer gaat beginnen met Israël terug te brengen. Daarom weten wij, dat die tijd vlak voor

Bijbelstudie Centrum met een zeer speciale en machtige studie over:
**“Het machtig grote verlossingsplan van God in de zeven Hoogtijfeesten,
zoals Hij dit neergelegd heeft in de vastgestelde feesten onder Israël
en de letterlijke vervulling hiervan door Jezus, de Christus der Schriften”.**

vijfde avond: het vierde feest dat God viert, het feest der Weken (ons Pinksterfeest)

de deur staat. Bij de verwerping van Israël werd de Gemeente geboren, en bij de aanneming van Israël zal de Gemeente voltooid zijn, en in de hemelse schuren bijeengebracht worden bij haar Heer.

Tot zover volgende week starten wij met het vijfde feest dat God viert.

De Heer Zegene u.
Amen.